

(Křest CD Wabiho Daňka, který křtem nebyl)

V létě tomu bude už sedm let, kdy jsem na nádvoří brněnské Staré radnice slyšela živě písničky Miroslava Skunka Jaroše v podání Stanislava Wabiho Daňka. Znamé či polozapomenuté Skunkovy písničky, nebo jím otextované pro Daňka, vybral Luboš Malina a s kapelou Malinaband je natočili na CD ***Nech svět, ať se točí dál***. Brněnský bezmála tříhodinový sváteční koncert, během něhož bylo CD pokřtěno za účasti vynikajícího amerického hráče na foukací harmoniky Charlieho McCoye, který countryové aranže přizdobil, jsem se vám tehdy pokusila přiblížit v [reportáži](#). Wabi Daněk se ukázal jako ideální interpret "skunkáren" a jak život běžel dál, dozrál čas na pokračování osvědčené spolupráce. Letos v zimě se pánové zavřeli do studia a natočili na CD

A život běží dál

dalších třináct Skunkových písniček. Šest z nich otextoval a sedm složil kompletně i s muzikou. Před sedmi lety pro mě byl countryově znějící Malinaband velkým překvapením, během let se široká žánrová univerzálnost muzikantů z Druhé trávy potvrdila i v mnoha dalších projektech. Připomeňme například CD s Pavlem Bobkem, nebo "lajfku" se zmiňovaným Charlie McCoyem.

Do Mlejna, po dobu rekonstrukce sídlícího ve Spolkovém domě v pražských Stodůlkách, jsem se ve středu 13. května vydala v očekávání dalšího mimořádného zážitku. Koncert byl avizován jako křest CD, ovšem již z podtitulku článku vyplývá, že to nakonec proběhlo trochu jinak.

Začínalo se za denního světla, neb Spolkový dům využívá přirozeného osvětlení okny po obou stranách sálu. Navozovalo to atmosféru venkovního prostředí. Opět zahajovala **Druhá tráva s**

Robertem Křesťanem

, zatímco Wabi Daněk usedl do hlediště. Po úvodním

Ossianovi

a

Na španělských schodech

následovaly aktuální Dylanovky, nejprve instrumentálka

Nashville Skyline Rag

a poté sugestivní

Čím dál tíž se dejchá

.

Dívku ze severu

zamýšlel Robert Křesťan natočit jako duet - neduet s Wabi Daňkem, podobně jako v originální verzi Bob Dylan a Johnny Cash. Jenže Daněk na natáčení nepřišel. "Nekecá" potvrdil Robertova slova Wabi z hlediště a k překvapení všech se odebral na pódium. Ovšem při pokusu zazpívat sloku opakoval dokola, že ta dívka "

vlasy má zvlněný, vlasy má zvlněný

?" No, byla to spíš nechtěná a nepovedená komická vložka, za kterou se Daněk posléze ve svém bloku omluvil. Desetipísňový set Druhé trávy končil irskou instrumentálkou

My Morning Dew

s dech beroucími Malinovými sóly na irské píšťaly.

A pak přišel čas pro **Wabiho Daňka**. Leč sólově, a místo písniček z nového CD jsme poslouchali jeho nejslavnější songy z alba Rosa na kolejích (*Ročník 47, Fram, Píseň, co mě učil listopad*) a pak sloky narozeninových popěveků pro přátele jubilanty. Na text pro Roberta si ovšem nemohl rozvzpomenout a tak získával čas dlouhým vysvětlováním, komu a proč veršovánku složil. A čas běžel. Bez ozvučení "na hubu" přešel zazpívat na kraj forbíny (z hlediště jej varovali, že je to vysoko), valašsky, v hantecu a česky. Wabi Daněk v úvodu svého vystoupení řekl, že vystupovat po Robertovi Křesťanovi a Druhé trávě je těžký. Nezbyvá mu prý, než zapůsobit vlastní osobností. Podle jisté nepoddajnosti prstů na vypůjčené kytáře, výpadků textů i předlouhého řečnění se mi jevilo, že Jeho Osobnost byla poněkud nalomena. Konečně došlo na Skunkovy písničky s

Malinabandem

(Druhou trávou bez Roberta Křesťana). Titulní z nového cédéčka

A život běží dál

, z předešlé desky

Kříž z plastiku

a

Montgomery

, další novinka

Samota tíží

(to prý není Daňkův problém) a poslední

Lady Yesterday

.

Desku jsme odprezentovali, polejvat ji nebudu,

" pravil Wabi. Původní úmysl vrhnout hranatou krabičku do publika, mu Luboš Malina raději nedoporučil. Tím bylo představení nového cédéčka završeno. Finito.

Robert Křesťan se vrátil k Druhé trávě a pěticí písní, včetně krásné *Pohlednice*, Dylanovky *Zvon*

ny

ebo

Kdo to obchází můj dům

, přivedli koncert do finále. Vytleskané přídavky přenechali hostu večera a společnému zpívání

Rosy na kolejích

v mimořádném kapelním střihu a la bossa nova a na úplný závěr přidal Daněk sólově

Outsider waltz

.

Daňkův hlas a, jako obvykle, výborná Druhá tráva s Robertem Křesťanem ve Stodůlkách nezklamali. Přesto, z hlediska prezentace nové Daňkovy desky a ve srovnání s brněnským koncertem, ten stodůlecký nesplnil moje očekávání. Desku už jsem znala, čekala jsem, že uslyšíme víc písniček. Nabízelo se využití mimořádné příležitosti slyšet i písně, které dávni přátelé, Robert Křesťan a Wabi Daněk, zpívají společně. Z nové desky Guantánamo s latinskoamerickým šmrncem, nebo Jackson z první desky. Bohužel, nedočkala jsem se. Škoda, Daňkovy "staré dobré fláky", které mu po právu zajistí nesmrtelnost, můžeme slyšet na každém jeho koncertě. Popěvky a zdlouhavé řečnění kolem bych pro tentokrát oželela. Nevadila mi absence křestních oficialit, ale bývá dobrým zvykem při uvádění nového CD v život zahrát z něj co nejvíce songů. Zvláště u muzikantů, potkávajících se na jednom pódiu společně jen vzácně, a také proto, že se cédéčko A život běží dál protagonistům zase povedlo.